

Matèries en les que el GSOC-CpC aprecia indicis d'inconstitucionalitat

Art. 106 Competències compartides (tipologia)

- L'expressió "Integritat" de la potestat reglamentària i de la funció executiva no és correcte tenint en compte que en algunes matèries, (caixes, crèdit, universitats, mercats de valors, energia i mines, sanitat) la pràctica ha mostrat que l'adopció d'un mínim denominador comú en què consisteixen les bases estatals, requereix dictar en algun cas normes de rang reglamentari per part de l'Estat.
- La definició de les bases com a "principis, objectius i estàndards" no s'adequa a la realitat ja que, tal i com s'ha indicat més amunt, en determinats sectors l'establiment del mínim denominador comú per part de l'Estat requereix l'adopció de normes bàsiques de contingut més concret.

Arts. 112-114 * Administració de la Generalitat de Catalunya

- El tractament conjunt de l'Administració de la Generalitat i del règim local genera disfuncions ja que l'abast de la competència de la Generalitat en matèria d'organització, règim jurídic i procediment i funció pública és superior que el relatiu als ens locals.
- En qualsevol cas, la competència sobre el règim estatutari del personal al servei de l'administració no pot ser exclusiva respecte dels ens locals (lletra a de l'art.114) (art. 149.1.18 CE).

Art. 121 * Crèdit, banca, assegurances i mutualitats no integrades en el sistema de seguretat social

- L'Estatut no pot atribuir a la Generalitat l'execució de les activitats d'inspecció i sanció corresponents a l'Administració General de l'Estat sobre les entitats que actuen a Catalunya (apartat 1.8 de l'article 121) (art. 149.1.11 CE).

Art. 125 * Educació

- La competència exclusiva de la Generalitat abasta els ensenyaments no obligatoris i que no condueixen a l'obtenció d'un títol estatal així com els centres docents que els imparteixen. En matèria d'ensenyaments obligatoris o que condueixen a l'obtenció d'un títol estatal la competència de la Generalitat ha de ser compartida donada la competència estatal per a la regulació de les

condicions d'obtenció, expedició i homologació de títols acadèmics i professionals i per a l'establiment de les normes bàsiques per al desenvolupament del dret a l'educació (art.149.1.30 CE).

Art. 135 Treball i relacions laborals

- La redacció donada a l'apartat 1 d'aquest article va més enllà del que és propi d'una competència executiva:
 - en molts casos tan sols s'indiquen les submatèries, sense esmentar les funcions que pertocquen a la Generalitat en l'àmbit d'aquelles submatèries (lletres b, c, f, g de l'apartat 1); en aquests casos cal especificar les funcions (planificació, organització, gestió, control i inspecció);
 - en d'altres les funcions especificades van més enllà de les pròpies d'una competència executiva (lletres d, e, m de l'apartat 1): regulació i desenvolupament normatiu.

Art. 140 * Planificació, ordenació i promoció de l'activitat econòmica

- La competència de la Generalitat sobre l'ordenació i la promoció de l'activitat econòmica a Catalunya no pot ser exclusiva per efecte de l'article 149.1.13 CE (bases i coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica).

Art. 145* Cultura

- La competència de la Generalitat en matèria de foment de la cultura no pot qualificar-se d'exclusiva ja que l'article 149.2 CE atribueix a l'Estat el deure de prestació del servei de la cultura, sens perjudici de les competències autonòmiques en la matèria.

Art. 147 Immigració

- L'execució de la legislació estatal i europea en matèria de treball dels estrangers (apartat 1.2 de l'article 147) s'ha considerat inclosa en la competència estatal en matèria de nacionalitat, immigració, emigració, estrangeria i dret d'asil (art.149.1.2 CE) i no en matèria de treball i relacions laborals. Per tant, la Generalitat no disposa de competències executives en aquest àmbit i la seva adquisició requereixen una transferència de competències via art.150.2 CE. L'indret on contemplar aquesta previsió no és, per tant aquest article sinó la Disposició Addicional Segona.

Art. 148 Indústria, artesanía, control metrològic i contrastació de metalls

- La seguretat industrial (lletra b de l'apartat 1 de l'article 148) ha estat considerada una competència estatal, en el marc de l'article 149.1.13 CE (planificació general de l'economia). De fet, l'actual Estatut contemplava la competència exclusiva de la Generalitat en matèria d'indústria, "sens perjudici d'allò que determinin les normes de l'Estat per raons de seguretat, sanitàries o d'interès militar" (article 12.1 2 Estatut vigent). No és tracta doncs, d'una veritable competència exclusiva.

Art. 152* Promoció i defensa de la competència

- La competència de la Generalitat en matèria de promoció de la competència no pot tenir caràcter exclusiu per efecte de l'article 149.1.13 CE (planificació general de l'economia).

Art. 153 Propietat intel·lectual i industrial

- La inscripció, la modificació i la renovació dels drets de propietat industrial així com la resolució definitiva de les sol·licituds recau en l'àmbit de la competència estatal en matèria de propietat industrial, segons la interpretació feta pel Tribunal Constitucional de l'article 149.1.9 CE.

Art. 155 * Règim local

- El tractament conjunt de l'Administració de la Generalitat i del règim local als articles 112 a 114 genera disfuncions ja que l'abast de la competència de la Generalitat per a en matèria d'organització, règim jurídic i procediment i funció pública és superior que el relatiu als ens locals. Aquestes disfuncions afecten també la redacció de l'article 155.
- La competència de la Generalitat en matèria de règim local no pot qualificar-se d'exclusiva per efecte de l'article 149.1.18 CE (bases del règim jurídic de les Administracions públiques). En cas de reconèixer algunes submatèries amb caràcter exclusiu en aquest sector, el llistat seria taxatiu i, per tant, l'encapçalament de l'apartat 1 de l'article 155 no podria incloure l'expressió "en tot cas".

Art. 157 Sanitat, salut pública, ordenació farmacèutica i productes farmacèutics

- L'ordenació farmacèutica (lletra b de l'apartat 1.1. de l'article 157) ha estat considerada com a prestació sanitària i en aquest sentit, cal tenir en compte la

competència estatal per a l'establiment de les bases i la coordinació general de la sanitat (art. 149.1.16 CE).

- L'apartat 1.2. conté una definició de les bases estatals en aquesta matèria que no respon a la realitat ja que la sanitat és un dels sectors en els que excepcionalment les bases poden incloure regles més específiques.
- L'apartat 2 atribueix en exclusiva a la Generalitat la competència exclusiva sobre personal sanitari, vulnerant d'aquesta manera l'article 149.1.18 CE (bases del règim estatutari dels funcionaris). Cal tenir en compte la redacció definitiva de l'article corresponent a la funció pública de la Generalitat (article 114 en la proposta) i evitant la reiteració, establir la competència de la Generalitat per adaptar les normes estatals en matèria de personal a les especialitats de l'àmbit sanitari.

Art..159 Energia i mines

- La competència de la Generalitat en matèria d'energia abasta les instal·lacions que transcorrin íntegrament pel territori de Catalunya d'acord amb l'article 149.1.22 CE i en cap cas aquelles instal·lacions "existents a Catalunya".

Art. 160* Joc i espectacles

- L'expressió "Jocs, apostes i casinos a Catalunya" no especifica correctament l'abast de la competència de la Generalitat. Cal especificar millor el punt de connexió.

Art. 163* Seguretat pública

- La lletra d de l'apartat 1.2, que contempla la competència executiva de la Generalitat en matèria de règim de tinença i ús d'armes, municions i explosius resulta inconstitucional d'acord amb l'article 149.1.26 CE (règim de producció, comerç, tinença i ús d'armes i d'explosius) ja l'Estat disposa de competències exclusives en aquesta matèria.

Art. 164 Seguretat privada

- La competència de la Generalitat no pot qualificar-se com a exclusiva per respecte a l'art.149.1.29 CE (seguretat pública sens perjudici que les comunitats autònomes puguin crear policies en la forma que els respectius Estatuts estableixin dins el marc del que disposi una llei orgànica).

Art. 165 Videovigilància i control de so i gravacions

- La competència de la Generalitat no pot qualificar-se com a exclusiva per respecte a l'art.149.1.29 CE (seguretat pública sens perjudici que les comunitats autònomes puguin crear policies en la forma que els respectius Estatuts estableixin dins el marc del que disposi una llei orgànica).

Art. 166 Emergències i protecció civil

- La consideració de la competència exclusiva de la Generalitat requereix en tot cas fer una referència expressa a la competència de l'Estat per a la coordinació en aquesta matèria, per efecte de l'article 149.129 CE.

Disposició Addicional Drets històrics

- Esmena transaccional ERC-CiU:
 - Règim de finançament (Títol VI)
 - Organització de les Administracions públiques catalanes, règim jurídic, procediment, contractació, expropiació i responsabilitat en les Administracions públiques catalanes, funció pública i personal al servei de les administracions catalanes (arts.112, 113 i 114)
 - Organització territorial de Catalunya i règim local (arts. 154 i 155)
 - Funció pública (art.114)
 - Dret civil (art.123)
 - Règim lingüístic (art.128)
 - Educació (art. 125)
 - Cultura (art.145)
 - Seguretat pública (art.163)
- La Disposició Addicional Primera de la Constitució, en la que s'estableix que "La Constitució empara i respecta els drets històrics dels territoris forals" no es va plantejar com a instrument d'atribució de competències sinó com a mecanisme de reconeixement de la titularitat d'uns drets dels quals uns determinats territoris (Navarra i el País Basc) no n'havien estat privats pels Decrets de Nova Planta. Precisament per aquest motiu, tan sols es podria incorporar aquesta previsió al nou Estatut d'Autonomia de Catalunya en relació a les competències de la Generalitat en matèria de dret civil català, llengua catalana i en últim terme, si es considerés necessari, per a derogar expressament els Decrets de Nova Planta, tot i que la doctrina considera que resten derogats tàcitament des de la Constitució de 1812.
- Tot i que amb la invocació als drets històrics ERC i CiU pretenen ampliar les competències de la Generalitat, bloquejant la intervenció de l'Estat sobre les

mateixes, les seves propostes, precisament per contradir la pròpia lògica de l'argument dels drets històrics, no permeten aconseguir aquest objectiu de forma més efectiva que les propostes del grup socialista. Al contrari, constitueixen, per contra, una vulneració del pacte constituent de 1978.

* Indici d'inconstitucionalitat apreciat també per l'Institut d'Estudis Autònoms